

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.450/2025/4.
A felperes:	felperes1 (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő címe.; eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 14.K.700.378/2025/14. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 67.000 (hatvanhétézer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. február 1. napjától 2024. december 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) technikai beosztásban teljesített szolgálatot az alperes Rendőrkapitányság 1. osztály 1. állományában. Technikai feladatai ellátása mellett munkaidejének mintegy fele részében folyamatosan és rendszeresen körözési feladatokat látott el, ügyelődőként az elfogatóparancs alapján körözött személyekkel szembeni, továbbá a bíróság vagy nyomozó hatóság által tartózkodási hely megállapítására irányuló körözési eljárásokat, valamint dolog körözéseket és bíróság vagy nyomozó hatóság által elrendelt gépjármű körözési eljárásokat folytatott. Mindezen többlettevékenység ellentételezése érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozat 1. Szü. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében a peresített időszakra az alperest 1.352.750 forint megbízási díj és annak középidoőtől (2023. július 6. napjától) számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasításra (a továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás), a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 22/2017. ORFK utasítás) 21/F. pontjára, a körözési nyilvántartási rendszerrel és a körözési eljárással kapcsolatos rendőrségi feladatokról szóló 54/2013. (XII. 21.) ORFK utasításra (a továbbiakban: 54/2013. ORFK utasítás), valamint a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. és Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéleteire alapította. A megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ában kérte megállapítani, amit a jelentős többletfeladatokkal indokolta.

[3] Az alperes a védíratában a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta a feladatok felperes általi ellátását, amelyet külön ellentételezés nélkül a munkaköri leírásban foglaltan, a beosztásához tartozó feladatként volt köteles ellátni.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest a kereset szerinti 1.352.750 forint megbízási díj és annak 2023. július 6. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a peresített időszakra tekintettel a Hszt. 71. §-nak, 102. §-ának 2023. január 31-ig hatályos és 2023. február 1-től hatályos rendelkezéseire, a 2. § 25. pontjára, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében foglaltakra, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, valamint a kialakult bírói gyakorlatra, e körben a Kúria precedensképes döntéseire alapította.

Indoklása szerint a felek között nem volt vitás, hogy a peresített időszakban a felperes a technikai és a tényállásban rögzített – körözéssel összefüggő – feladatokat végzett. A szolgálati beosztás fogalmából kiindulva (Hszt. 2. § 25. pont) hangsúlyozta, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében foglaltak alapján az egyes beosztáshoz tartozó feladatokat az állománytáblához igazodóan el kell egymástól különíteni; az adott beosztással rendelkező személy munkaköri leírásában is az adott beosztáshoz igazodóan kell a beosztáshoz tartozó feladatokat megállapítani. A felperes munkaköri leírásai körözéssel összefüggésben is tartalmaznak feladatokat, azonban az nem adhatott általános és korlátlan felhatalmazást az alperes számára arra, hogy bármely feladatot a technikai beosztáshoz tartozó feladatként végeztessen el, a munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.198/2022/4. és 3.Kf.700.110/2023/4. számú ítéleteire, valamint a Kúria BH2018.259.; Mfv.II.10.179/2011/4.; Kf.VII.39.533/2021/4.; Kf.VII.37.193/2020/8. Kfv.VII.37.642/2020/3.; Kfv.VII.39.525/2021/3. és Mfv.I.10.751/2016/4. számú döntéseire. Tekintettel arra, hogy felperes a peresített időszakban valamennyi hónapban folyamatosan, a beosztásához nem tartozó körözési feladatokat látott el a munkaideje jelentős részében, ezért 2023. február 1. napjától is megalapozottnak találta a felperes megbízási díj iránti igényét. Kifejtette, hogy a Hszt. 102. §-a nem értelmezhető akként, hogy a hivatásos állomány tagja megbízási díj nélkül köteles minden feladatot ellátni, melyre képzettsége, végzettsége alapján alkalmas (4.Kf.700.031/2024/4.)

[5] A megbízási díj mértékét a keresettel egyezően a rendvédelmi illetményalap 100%-ban állapította meg, azt nem találta eltúlzottnak, tekintettel arra, hogy a felperesnek a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat folyamatosan, rendszeresen a saját beosztásához tartozó feladatok mellett is el kellett látnia. Emellett figyelemmel volt a körözési feladatokat igénylő többletszaktudásra és a többlet felelősség és teher nagyságára.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A megállapított tényállást nem vitatta; álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Hszt. 2. § 25. pontját, a 71. § (1) bekezdését és (5) bekezdését, valamint a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében írtakat. Utóbbi jogszabályhely felsorolja az alperesnél betölthető munkaköröket, azonban az egyes beosztáshoz kapcsolható konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem tartalmazza, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban rögzíti, figyelemmel arra, hogy csak egy-egy beosztáshoz szorosan kapcsolódó feladatokat lehet a munkáltatónak egyoldalúan előírnia. Ezzel összhangban a felperes munkaköri leírásában egyetlen olyan feladat sem volt, amely a bünyügyi szakterületen foglalkoztatott hivatásos állományú betöltött munkaköréhez nem kapcsolható. A felperes más beosztáshoz tartozó feladatokat ezáltal nem látott el. Semmi nem zárja ki, hogy egyes nyomozói részfeladatok – a két beosztás közötti átfedések miatt – a bünyügyi technikai beosztás részét is képezzék. Az elsőfokú bíróság azzal, hogy jogszabályi rendelkezés hiányában a felperes munkaköri leírásában szereplő körözési feladatait más beosztásba tartozónak minősítette és megállapította, hogy mi képezheti a bünyügyi technikus munkaköri feladatait, jogszabálysértő módon elvonta a munkáltatónak azt a jogát, hogy a munkaköri leírás elemeit a betöltött munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza. A felperes által kifogásolt munkaköri feladatok kezdetektől részét képezték munkaköri leírásának, ennek

következtében jogszabálysértő módon és iratellenesen állapította meg az elsőfokú ítélet azt is, hogy a felperes esetében korlátlan munkakörbővítést hajtott végre. Az, hogy bizonyos feladatok a nyomozói munkaköri leírásban is szerepeltek, nem jelenti azt, hogy azokat egy bűnügyi technikus munkaköri leírásban ne lehetne feltüntetni. A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napját követő időszak kapcsán az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon értékelte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a felperes igénye megalapozott. Ekörben a Hszt. 71. §-ban írtakat a 102. §-ban foglaltakkal együttesen, egymással összhangban kell értelmezni. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat a megbízási díjra való jogosultság megítélése szempontjából vizsgálni kell, hiszen az a szolgálatteljesítésre vonatkozik, így meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. A felperes ez alapján nem látott el más beosztásba tartozó feladatot, feladatellátása a foglalkoztató szervezeti egység feladatköre kereteit nem lépte túl; az elvégzett munkatöbbslet jellege és annak jelentős mivolta sem állt fenn; a megbízási díj iránti igénye tehát ezen időszak vonatkozásában sem lehet alapos. Az összecszerűség körében állított jogszabálysértés kapcsán arra hivatkozott, hogy a felperes technikus feladatai munkaidejének kb. 50%-át teszik ki, amelyhez képest a teljes illetményét megkapja, ezért a fennmaradó rendes munkaidőben elvégzett más beosztáshoz tartozó feladatok nem tekinthetők többletterhelésnek. Emiatt a rendvédelmi illetményalap 50%-át kitevő törvényi minimumnál több megbízási díjat nem kaphat.

[7] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és másodfokú perköltsége megtérítését kérte. Hivatkozott arra, hogy a 13/2012. ORFK utasítás kimerítő jelleggel tartalmazza a bűnügyi technikus feladatait, melybe a nyomozói, vizsgálói, rendkívüli haláleseti és az általános ügyekkel kapcsolatos feladatok nem tartoznak bele. A munkaköri leírás önmagában nem adhat alapot arra, hogy a hivatásos állományú tagot más beosztáshoz tartozó feladatok ellátására is kötelezzék, a jogszabályok és az egyéb normák alapján állapítandók meg egy beosztáshoz tartozó feladatkörök. A nyomozó és a technikus külön beosztások, a technikus alapvetően egy nyomrögzítő feladatokat végző munkakör, a körözési feladatok az alperes külön utasítására sem tartoztak a technikus munkakörébe, azok nyomozói tevékenységnek minősülnek. A 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezésétől függetlenül a technikus beosztáshoz tartozó feladatokat a 22/2017 ORFK utasítás 21/F. pontja tartalmazza. A Hszt. 2023. február 1-jétől hatályos rendelkezései alapján is megállapítható a többletfeladatellátás, melynek ellentételezéseként a felperes munkaidejének felében ellátott jelentős többletfeladatra tekintettel a 100%-os megbízási díj nem csökkenthető, annak nem feltétele a rendes munkaidőn túli munkavégzés.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés alaptalan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése okszerű, érdemi döntése helytálló, azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki.

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírálata során. Az alperes fellebbezésében nem vonta kétségbe azt a tényt sem, hogy a peresített időszakban a felperes bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó nyomrögzítéssel kapcsolatos feladatai mellett körözési feladatokat is ellátott. Az alperes kizárólag e feladatellátás többletfeladatként való értékelését kifogásolta a Hszt. 71. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva, amit arra alapított, hogy a felperes beosztási feladatait jogi norma nem határozza meg, a munkaköri leírás tartalmát ezért szabadon rögzíthette, ami lehetővé tette a felperes által sérelmezett tevékenységek ellátását.

[11] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes által állított többletfeladatok megítélése során helytállóan indult ki annak vizsgálatából, hogy mi tekinthető a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó feladatkörnek. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján ugyanis a hivatásos állomány tagjának csak a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként végzett tevékenysége esetén jár megbízási díj.

[12] A bűnügyi technikai beosztás feladatainak feltárásához a 13/2012. ORFK utasítás bűnügyi technikusokra vonatkozó rendelkezései, amely a büntetőeljárás jog keretei között a helyszínen lefolytatandó szemle egységes elvek alapján történő szakszerű végrehajtása érdekében részletesen tartalmazta – egyebek mellett – a bűnügyi technikusok jogait és kötelezettségeit, kijelölte azokat a feladatokat, amelyeket az adott beosztáshoz tartozónak lehet tekinteni, a felperes jogviszonyának fennállása alatt hatályon kívül helyezésre került. A 13/2012. ORFK utasítás 2017. november 19-től hatályba lépett 6/D. pontja e feladatokat nem bővítette, pusztán azt mondta ki, hogy amennyiben a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is végez, a bűnügyi technikai feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. Mindebből azonban – amint arra a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) K-KJ-2022-794. szám alatt közzétett Kf.III.39.053/2021/8. számú döntésében már rámutatott – csak az következik, hogy a bűnügyi technikus – ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja – láthat el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikai feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni. A Kúria K-KJ-2022-794. számon közzétett Kf.III.45.173/2021/4. számú ítélete, – melyet a Fővárosi Ítéltábla annak perbeli esetre is érvényes iránymutatása alapján továbbra is irányadónak tekintett – a fenti jogértelmezést megerősítve rámutatott arra is, hogy a 13/2012. ORFK utasítás módosított rendelkezései annak 2020. november 27-én történő hatályon kívül helyezéséig voltak irányadóak. A 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezésével egyidejűleg került módosításra a 22/2017. ORFK utasítás, amelynek 21/F. pontja mindössze arról rendelkezett, hogy a bizottságban a tárgyi bizonyítási eszközök, nyomok felkutatását, összegyűjtését, rögzítését, csomagolását, hitelesítését elsősorban az ilyen tevékenység végzésére felkészített személy végezheti. E változások azonban nem voltak a felperes munkaköri feladatainak tartalmára kihatással, mivel a munkaköri feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz – mint az 13/2012. ORFK utasítás – csupán megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, azonban e szabályozás hiánya még nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat is a beosztás részeként rögzíthet.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállón rögzítette tehát, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott (felsorolt), a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat az alperes munkaköri leírásban rögzítette. Az ítélezési gyakorlat egységes abban, hogy a munkáltatónak az a joga, amellyel a felperest az eredeti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni, az nem fedhet le több, másik beosztást, és az a munkáltató által korlátlanul nem bővíthető. A következőes bírői gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaplól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (BHGY: K-MJ-2017-1-Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kfv.37.193/2020/8., Kfv.VII.39.246/2020/4.). Ennélfogva helytállón hivatkozott az elsőfokú bíróság az ítéletében arra, hogy az alperes csak a felperes kinevezése szerinti munkakörén belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat.

[14] Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé-rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.). A Kúria Kf.III.39.053/2021/8. számú (BHGY: K-KJ-2021-773) döntésében is rögzítette, hogy a bűnügyi technikus, ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja, láthat el egyéb feladatokat is; ilyen esetben azonban a bűnügyi technikus felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni.

[15] A Kúria számos határozatában (Kf.III.45.071/2021/4.-K-KJ-2022-749; Kf.III.45.042/2022/5.-K-KJ-2022-1182) a technikus beosztás mellett nem eseti jelleggel ellátott körözési feladatokat a beosztáson kívüli, – nyomozói beosztási, illetve a körözési előadói munkakörbe tartozó – feladatként értékelve megbízási díjra jogosító többletfeladatnak tekintette. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján – figyelemmel arra, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében külön jelenik meg a bűnügyi technikus és a nyomozó beosztás – helyesen állapította meg, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek nem a bűnügyi technikus beosztásba tartozó feladatok voltak, és a munkaköri leírás, a felperes személyes meghallgatása és a tanúvallomás alapján helytállón jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által többletfeladatként megjelölt tevékenységek nem a bűnügyi technikus beosztásba tartoztak, azok ellátásával abban az esetben is többlettevékenységet végzett, amennyiben azokat az alperes szerepeltette a munkaköri leírásban.

[16] A bírői gyakorlat szerint a többletfeladatok akkor is megbízási díjra jogosítanak, ha azok maradéktalanul nem töltenek ki egy másik beosztást; ugyanígy alaposnak ítélték a keresetet, ha a kinevezés szerinti beosztási feladatok ellátása a munkaidőt nem meríti ki,

amely az alperes megfelelő munkaszervezésével és nem ellentételezés nélküli többletfeladattal megbízással oldható fel.

[17] Az alperes arra is alaptalanul hivatkozott, hogy a 2023. február 1. napját követő időszakra az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj a felperest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem illeti meg. A kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfeladataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulója az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indokolásában maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani.

[18] Mindezen jogszabályi előírásokat szem előtt tartva az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes az érintett hónapokban a Hszt. 71. § (3) bekezdésében írt nem eseti jellegű, jelentős többletmunkát végzett rendszeresen a munkaideje jelentős részében a körözéssel összefüggő feladatok ellátásával. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját a nem vitatott tényállással összevetve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az

eredeti – technikus – szolgálati beosztása mellett abba nem tartozó feladatkört látott el rendszeresen, többletfeladatként, ezért jogosult a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra.

[19] Miután az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértés és ahhoz fűzött indokolás folytán a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben a legfontosabb kérdés az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben ugyanis a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat.

[20] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára az okszerű mérlegelés felülmérlegelésére lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott tartományban maradt, amikor a peresített időszakra a megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdése és a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően (minden hónapban) végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat, amelyek szolgáltatelljesítési idejének jelentős részét kitették, amely körülmények együttesen jelentős mértékű többletteleherként értékelendők, ily módon az ítéltábla az elsőfokú bíróság okfejtését ebben a körben is osztotta. A másodfokú bíróság ezen felül rámutat: az a körülmény, hogy az alperes az ítéleti mérlegelést nem tartja megfelelőnek, egy jogi álláspot, azonban az alperesnek ahhoz, hogy az elsőfokú ítélet e jogi álláspontját sikerrel támadni tudja, azt kellett volna bemutatnia, hogy az összecszerzési meghatározás milyen érvek mentén minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és melyek lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevétele okszerűen más összecszerzési eredményre vezetett volna. Mindezekkel azonban az alperes fellebbezése adós maradt. A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerzés körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[21] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[22] A pereszes alperes a Kp. 35 § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp) 83. § (1) bekezdése és

102. § (1) bekezdése, valamint bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[23] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért a tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben a le nem rótt az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 108.220 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 25.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró